

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.808/2011/5.szám

A Kúria a dr. Juhász Nóra Ügyvédi Iroda /fél címe 1, ügyintéző: dr. Juhász Nóra ügyvéd/ által képviselt felperes neve /felperes címe/ felperesnek a dr. Kádár Mihály jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága /alperes címe/ alperes ellen jövedéki ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2011. október 10. napján kelt 3.K.21.381/2011/5. számú ítélete ellen az alperes által 7. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.K.21.381/2011/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10.000 (azaz tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A feljegyzett felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A nyíregyházi Vám- és Pénzügyőri Hivatal járőrei 2010. augusztus 11. napján jövedéki ellenőrzést végeztekhelyrajzi számú ingatlanon a felperes által üzemeltetett ... Étteremben. Az ellenőrzés eredményeként a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Vám- és Pénzügyőri Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ többszörösen megismételt eljárás keretében a 2011. május 2. napján kelt .../2011. SzSzBMVPI. számú határozatával a felperest jövedéki törvénysértés miatt 150.000 Ft jövedéki bírság, 50.000 Ft mulasztási bírság megfizetésére kötelezte, az étterem 30 nyilvántartási napra történő lezárását elrendelte, az ellenőrzés során lefoglalt jövedéki termékek elkobzása és megsemmisítése mellett. Indokolásában rögzítette felperes képviselőjének előadását, miszerint működése során a tőle elvárható körültekintéssel járt el, az étterem bezárása

ellehetetlenítené a cég működését (előre lekötött rendezvények vannak), a szállóvendégek kiszolgálását is megghiúsítaná, az étterem és a szálloda ugyanis összekapcsolódik, a visszaigazolt rendezvények kimutatását csatolta. Az elsőfokú hatóság szerint a felperes mulasztást követett el azzal, hogy 8 fajta egy literes kiszerezésű alkoholtermékből 2 db bontott üveget készletezett az étterem eladóterének kiszolgáló részében, továbbá 30 üveg alkoholterméket tárolt az étterem raktárában bontott állapotban. Mivel e termékek: a dupla bontással érintett - 11,5 liter -, és a raktárban szabálytalanul tárolt - 28,75 liter - szeszes italok mennyisége a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény /a továbbiakban: Jöt./ 117.§-ának /2/ bekezdésében meghatározott kereskedelmi mennyiséget meghaladta, a /3/ bekezdés rendelkezését nem alkalmazta, így az üzletbezárással történő szankcionálás vált szükségessé.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2011. június 1. napján kelt .../2011.ÉARVPF számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint a bontott alkoholtermékek származását, adózott voltát a felperes igazolta, az alkoholtermékek beszerzése során tehát körütekintően járt el, azonban olyan mulasztási bírsággal szankcionálható jogsértést követett el - raktár helyiségben tárolt bontva, kereskedelmi mennyiséget meghaladó alkoholterméket -, amely miatt az üzlethelyiséget be kell zárni. A termékek beszerzésének körülményeit nem kell, és nem is lehet vizsgálni, mivel a gazdálkodó a jogsértést nem beszerzéskor követte, hanem amikor az alkoholtermékeket a raktárhelyiségben bontott állapotban tárolta. Az, hogy a termékek ilyen jellegű tárolásához mi vezetett, az üzletbezárást nem befolyásolja.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte, vitatva a hatóság által kiszabott szankciók jogszerűségét. Álláspontja szerint az üzletbezárás a Jöt. 117.§ /1/ bekezdés a.) pontjában felhívott, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 174.§-ában foglaltakat is sérti.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - a Págyi Étterem 30 nyilvántartási napra történő lezárását elrendelő részében hatályon kívül helyezte, és ebben a körben az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte, amelyet meghaladóan a keresetet elutasította. Az indokolásában jogszerűnek minősítette a határozatokat a jövedéki bírság és a mulasztási bírság kiszabása, az elkobzás és az elkobzott jövedéki termékek megsemmisítése rendelkezések vonatkozásában. Rögzítette, hogy vizsgálni kellett a perben, az első-, illetve a másodfokú hatóság a Jöt. 117.§-át, és az abban felhívott Art. 174.§-át helytállóan alkalmazta-e. Álláspontja szerint e két jogszabályhelyben foglaltak, illetve az eset összes

körülményeinek vizsgálata és megfelelő mérlegelése szükséges a jogszerű döntés meghozatalához. Az új eljárás folyamán az elsőfokú hatóságnak a jogszabályokban foglaltak teljes körű vizsgálata, feltárása, mérlegelése alapján kell meghoznia döntését.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet keresetnek helyt adó része hatályon kívül helyezését és a kereset teljes körű elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Jöt. 117.§ /1/-/4/ bekezdéseiben, az Art. 174.§-ában, közöttük a /6/ bekezdésében foglaltakat tévesen értelmezte. Nem támadta a keresetet elutasító ítéletrészt, felülvizsgálati kérelme szerint jelen ügyben a Jöt. 117.§ /2/ bekezdésében, valamint az Art. 174.§ /6/ bekezdésében foglaltak vizsgálata volt szükséges annak eldöntésében, hogy a Jöt. 117.§ /1/ bekezdésében kogens módon meghatározott üzletbezárás alól a felperes mentesül-e vagy sem. E vizsgálat pedig a tényállás tisztázás körébe tartozott. Az alperes szerint az első- és másodfokú hatóság határozataiban nem szerepel külön nevesítve az, hogy felperes esetében nincs helye az Art. 174.§ /6/ bekezdésében foglaltak alkalmazásának, mert a lezárás a településen a lezárandó üzletkörébe eső helyszükségletek kielégítését nem akadályozza meg, azonban e hiányt esetlegesen csak olyan eljárási jogszabálysértésnek lehetne tekinteni, ami a döntés érdemére nem hatott ki.

A felperes ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, és a megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül /Pp. 272.§ /2/ bekezdés, 275.§ /2/ bekezdés, BH2002. 490., KGD2002. 262./. A felperes felülvizsgálati kérelmet nem terjesztett elő, az alperes pedig a kereset meghatározott részét elutasító ítéletrészt felülvizsgálati kérelmében nem támadta, így azt a Kúria nem vizsgálhatta felül.

Ténykérdés, hogy az első- és másodfokú hatóság döntését /egyebek mellett/ a Jöt. 117.§-ára is alapította, amely szerint /1/ bekezdés: a jövedéki termékkel kereskedelmi tevékenységet folytató személlyel szemben az Art. 174.§-ában meghatározott intézkedés alkalmazandó azzal, hogy az üzlethelyiségét, telephelyét a.) a 106.§ /1/ bekezdésének és a 110.§ /3/ és /7/ bekezdésének megsértése esetén az első jogsértés alkalmával 30, minden további jogsértés alkalmával 60 nyitvatartási napra, b.) a 101.§, a 105.§ /3/ bekezdésének, a 110.§ /9/, /12/ és /15/ bekezdésének, valamint

a zárjegyre, az adójegyre és a hivatalos zárra vonatkozó, e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott szabályok megsértése esetén az első jogsértés alkalmával 12, ismételt előfordulás esetén 30, majd minden további jogsértés alkalmával 60 nyitvatartási napra be kell zárni. A /2/ értelmében nem kell alkalmazni az /1/ bekezdésben foglalt intézkedést, amennyiben a jövedéki termék mennyisége, amelyre az /1/ bekezdésben említett jogsértést elkövették, nem éri el a 110.§ /5/ bekezdésében meghatározott kereskedelmi mennyiséget, illetve az üzemanyagok esetében az 500 litert, és a jogsértést első ízben követték el. Az üzemanyagtöltő állomás, kiskereskedelmi tárolótelep esetében a vámhatóság továbbá mérleghelheti az /1/ bekezdésben foglalt intézkedés alkalmazását, amennyiben az üzemanyagtöltő állomás, kiskereskedelmi tárolótelep jövedéki termékkészletének ellenőrzése során megállapított, a külön jogszabály szerint el nem számolható üzemanyag többlet mennyisége termékenként nem haladja meg az 1000 litert. A /3/ bekezdés alapján nem kell alkalmazni az /1/ és /5/ bekezdésben foglalt intézkedést, amennyiben a körülményekből megállapítható, hogy a jogsértő személy az adott helyzetben a tőle elvárható körültekintéssel járt el a jövedéki termék vagy jövedéki termékek beszerzése során. A /4/ bekezdés akként rendelkezik, hogy a /3/ bekezdés rendelkezésének alkalmazásánál az eset összes körülményét vizsgálni kell, különösen a jövedéki termék beszerzésének körülményeit, a jövedéki termék származását igazoló okmányokat, a jogsértő személy jogellenes magatartásának súlyát. Az Art. 174.§-a szabályozza az intézkedések körében az adóköteles tevékenység célját szolgáló helyiség lezárását.

Ténykérdés az is, hogy sem az elsőfokú, sem a másodfokú hatóság határozata az Art. 174.§-ának alkalmazott jogszabálykénti megjelölését, valamely részének idézését, illetve e törvényhelynek a tényállással vagy más jogszabállyal való ütköztetését, alkalmazását nem tartalmazza. Az alperes felülvizsgálati kérelmében előadta, hogy az ügyben a Jöt. 117.§ /2/ bekezdésében, az Art. 174.§ /6/ bekezdésében foglaltak vizsgálata szükséges volt, és a határozatokból az Art. 174.§ /6/ bekezdésével kapcsolatos hatósági álláspont hiánya csak az érdemi döntésre ki nem ható eljárási jogszabálysértés.

A Ket. 72.§ /1/ bekezdés e.) pontja szerint a határozatnak tartalmaznia kell a döntés indokolását, azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a hatóság a határozatot hozta. Az alperes és az elsőfokú hatóság határozatából az Art. 174.§-ának jogértelmezése, a Jöt. 117.§-ában foglaltakkal való összevetése, a megállapított tényállásra történt alkalmazása hiányzik. A Jöt. 117.§ /1/ bekezdése kifejezetten megjelöli az Art. 174.§-át, annak a jogkérdésnek az eldöntése, hogy a hatóság miként értelmezi e törvényben foglalt felhívást, és miként alkalmazza az Art. 174.§-ában foglaltakat, a közigazgatási eljárásnak, és eredményeként a

határozatnak a részét kell, hogy képezze. Az alperes mulasztását a felülvizsgálati kérelmében elismerte, azt az elsőfokú bíróság is megállapította, arra pedig nincs jogszabályi lehetőség, hogy e hiányt a felülvizsgálati eljárásban pótolja és azt a Kúria értékelje.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria az alperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Kúria a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 14.§-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2012. november 29.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk.bíró**